

Z posledných síl (#60)

Príspevok pridal elwe
Streda, 14 január 2009

Nerozmýšľali sa prídlho. Krátka príprava a potichu otvárajú jedny z dverí, za ktorými nepočujú žiadne zvuky. Ďarodej Arnie však niè neponecháva na náhode a silnou mágiou sa skryje pred zrakmi ostatných. To že je s nimi im napovedá iba jeho dych a stopy na zaprášenej podlahe.

Pomaly a potichu sa poberajú ěalej a Krakonoš si obzerá podzemie a občas neveriacky pokrúti hlavou. Kto navrhoval toto podzemie musel byt buď úplný šialenec, alebo je za tým schované èosi viac, èo nedokázal zisti. Obrovské priestory sa menili vždy pri prechode do ěalšej èasti v úzke prechody ktoré boli oddelené normálnymi dvermi. Za nimi sa opäť rozširovali aby znova nechali v úžase pozorovateľa a ukázali mu mohutnosť a majestátnosť celého podzemia podopretého mohutnými stĺpmi ktoré sa strácali niekde vysoko nad nimi v hustej tme. Akoby to nestaèilo sa celé podzemie stáèalo v tvare hada a chodby sa zdali èoraz menej toèité. Rázcestie, ktorým prešli na zaèiatku bol asi stred tejto kruhovitej stavby. „Divná stavba, šialená“ zamumlal si skúsený èarodej, ktorý študoval podzemia a veľa ich aj navštívil. Pokrútil hlavou akoby sa chcel zbaviť nejakej myšlienky a pokračoval v ceste sledujúc už podlahu pred sebou. (Šialená stavba = šialený DM Pekm, pozn. pisateľa).

Prešli povedľa mnohých dverí, spoza ktorých však počuli akési zvieracie zvuky a rozhodli sa preto neriskovať a nájsť to, po èo sa sem vydali. Zistiť, èi je drak Maugrim stále v jakyni.

Arnie, ktorý zahalený mocným kúzlom kráèal s nimi sa zastavil a šepotom v obrovskom priestore navrhol ostatným, že môže ísť preskúmať cestu pred nimi. Druhovia súhlasili, keže ani poriadne nevedeli odkiaľ hlas ide, mali pocit, že Arnieho nemôže zbadať ani prípadný nepriateľ.

Arnie sa v tichosti teda vydal na prieskum. Po èase sa vrátil a oznámil druhom èo videl. Za ěalšími dverami sa ako doteraz chodba rozširuje a zatáèa. No v diali som započul èosi nezvyklé, akoby tam bol nejaký obrovský hmyz. Radšej som nepokúšal šťastie a vrátil som sa nazad. Po krátkej porade kedy sa dohodli, že sa skúsenejší prieskumník a tichší èlen skupiny mních Bushido pokúsi nepozorovane dostať zahalený Arnieho neviditeľným kúzlom poza obrí hmyz aby zistil èo je v chodbe za ním a nemuseli tak zvädzať ěalší nebezpeèný boj sa ten vydal na cestu. Zakrádajúc sa oddelil od skupiny a po tme, kedy videl len věaka kúzlu zoslaného Krakonošom sa vydal do tmy podzemia.

Onedlho narazil na akési pavúkoidné stvorenia. Striasol sa v mysli tým, keby sa ich mohutné hryzadlá zaryli do jeho tela a v tichosti postupoval povedľa nich chodbou ěalej. Neskôr narazil eše na jednu skupinu a chodba sa stále špirálovito toèila dokola stále vo věeších kruhoch. Po dlhom èase sa rozširovala a menila sa z opracovanej jaskyne na jaskyňu prírodnú. Mohutné stalaktity sa skoro dotýkali podlahy a ich šírka bola ako päť statných chlapov.

Bushido sa pomaly posúval ěalej a po chvíli ostal nemo stáť na mieste z toho, èo videl v diaľke pred sebou. Na rozáhlom podzemnom priestore, v jeho zadnej èasti ležal drak. Mohutná šupinatá beštia, ktorá spala. Bushido nasucho prehltol. Až teraz si však všimol, že drak je prikovaný k zadnej stene a pravdepodobne spí. Hlavu mal položenú na zemi a obrovské oèi zavreté. Podíšiel potichu eše bližšie ako sa len odvážil a spoza jedného zo stalagmitov pozoroval obrovskú spiacu príšeru. Bola mohutná a Bushido vedel že boj s ňou by trval krátko. Nepochyboval o tom, že drak by ho behom chvíky zožral celého ako jednohubku.

Už sa chcel pobrať naspäť, keď si zrazu všimol nejaký malý svetlý predmet ktorý mal položený pri reazi. Zahľad sa pozornejšie že to je akýsi list. List? Pomyslel si a myšlienky sa mu vírili hlavou. Kto by tu zanechal list? A pre koho? Mal neblahé tušenie, že list bol smerovaný práve ich skupine a že ich cesta do tejto jaskyne nebude náhodná. Ale ako sa ho zmocniť? Boj neprichádzal do úvahy a drak, napriek tomu, že bol prichytený reazou mal obrovský manévrovací priestor. Nie, boj nebude to pravé. Ibažeby.....

Potichu sa prikrádal k drakovi tak ako len dokázal. Skoro pri tom ani nedýchal. Odkiaľsi tušil, že drak bude mať ostré zmysly či už spí, alebo nie. Zahalenému pod rúškom kúzla neviditeľnosti by sa mu to ale mohlo podariť. Uprene a sústredene pokračoval ďalej. Zrazu nohou zavadil o čosi, čo nevidel. Akoby hladký závoj, či jemný vánok, zavadil o jeho nohu a drak sa v tej chvíli prebral. Bushido zostal stáť ako obarený pár metrov od drakovej hlavy. Drakove oči behali po jaskyni sem i tam ale nevidel ho. Nahnevaný silou nepriateľa vychrlil drak mohutný oheň do priestoru pred sebou. Bushido však nestratil duchaprítomnosť a vrhol sa stranou. Plamene mu olízali nohy, až sa mu začali dymiť látkové nohavice. Ostávalo jediné. Bushido sa rozbehol k drakovi ktorý ho už vycítil. Obrovskou rýchlosťou sa dobehol k drakovi, skočil po liste, zdrapol ho a zavrel oči. Jeho myseľ cvičená dlho majstrom Dijódom sa upokojila a čas sa akoby zastavil. Predstavil si svoje telo ako nástroj mysle a snažil sa s ním hýbať v priestore. Najprv to nešlo, ale pomaly a neochotne ním pohol ako šachovou figúrkou. Šachová doska však nepredstavovala čierne a biele hracie políčka, miesto toho Bushido videl akoby zmenšenú jaskyňu. Pohýbal svojou zmenšenou figúrkou na miesto ktoré si želal a vypustil svoju myseľ smerom k nej. Otvoril oči a s úľavou zistil, že stojí kúsok od svojich druhov. Tí ostali chvíľu zaskočení kde sa zrazu objavil, ale následne už im Bushido v rýchlosti tlmočil čo sa stalo, v ruke držiac list. Ten podáva Krakonošovi a rukami si hasí tlejúce oblečenie ktoré mu ešte ostalo.

V tom pred sebou z diaľky začujú rev a škrekot pavúkoidných stvorení. Druhovia na seba krátko pozerú a už sa behom rútia naspäť. „Sú príliš rýchly, tým neujdeme!“ kričí Marduk a spotený supí v ťažkom pancierovom brnení. „Ešte kúsok pobehni, tu sa chodba zužuje, tam máme šancu!“ zamumlal udýchaný Krakonoš strategicky. Druhovia dobehli do užšej chodby len tak-tak aby sa vzápätí vrhli do boja s pavúkmi ktorí po nich už naťahovali chlpaté končatiny.

Žaneta sa pri pohľade na obrovské nechutné tvory snaží skryť v tieni a Krakonoš s Arniem už mumľajú akési mocné formulky. Obom akoby súčasne vyletí z napriahnutej ruky ohnivá guľa a tá v blízkosti príšer exploduje a zraní ich tak ťažko. V tom rútmuse nie je počuť ani slova, len nadsakujúce Mardukove mokré fúzy prezrádzajú, že sa taktiež pokúša zoslať akési zaklínadlo. O pár sekúnd dopadá za ohlušujúceho rachotu zo kdesi z hora stáť ohňa tak jasný, že sa druhovia musia odvrátiť alebo aspoň privrieť oči. Dva pavúky ležia mŕtve na zemi, no ďalšie sa sápu do úzkej chodby.

Bushido skočí medzi čarodeja a najbližšieho pavúka jeho päste dopadajú na mohutné chlpaté telo. Praskavé zvuky upokojujú mnícha, že rany sa neminuli účinkom. V tom sa spoza jedného pavúka Žaneta vykráda doteraz zahalená tieňmi a vnára svoje dýky hlboko do brucha beštie. Tá od bolesti vydá neľudský škrek ktorý im trhá uši a ihneď sa vrhá na malú zlodijku. „Ignifaxus!“ kričí svoje posolstvo smrti Krakonoš a mieri ukazovákom na mohutnú obludu. „Inkendé!“ sekunduje mu Arnie a ich zachmúrené pohľady zraňujú silu. Obrovskú magickú moc. Skaza mocnej mágie drtí nepriateľa.

Vo chvíli kedy boj vrcholí a druhovia si myslia že je všetkému koniec si Bushido všimne že sa k nim od chrbta čosi približuje. „Pozor! Útok odzadu!“ skrikne a beží oproti približujúcim príšerám. Pavúkom podobné tvory, ktoré majú miesto končatín klepetá sa vrhajú z opačnej strany do miestnosti. „Pelorova noha!“ ježí fúz nad približujúcimi potvorami klerik „odkiaľ sa tu vzali?!“ Nemrhá však čas a prosí Pelora aby mu v tejto ťažkej chvíli pomohol ako svojmu služobníkovi.

„Skrze svoju svätú moc,

volám ťa Pelor na pomoc!“

kričí fúzatý kôz svoju modlitbu až mu fúzu pod nosom tancujú divoké tango. V tej chvíli sa pred pribiehajúcimi klepetovcami zjavia obrovské medvede, ktoré sa ihneď vrhajú na nepriateľov a trhajú ich na kusy. Ostatní členovia družiny sa nedávajú zahanbiť a po tom, ako skončia s pavúkoidmi sa ich pozornosť obráti na druhú stranu. Tam vidia ako Bushido s poèetnými krvácajúcimi ranami stále však s nezmenšenou rýchlosťou rozdáva jednu ranu za druhou a láme končatiny a panciere príšer akoby to boli drevené bábky. Ďarodej i kúzelník mávajú rukami ako sa snažia v rýchlosti zosielať kúzla a Žaneta sa im snaží držať prerastené chrobáky ďalej od tela. Nepriateľov je však príliš mnoho. Medzi klepetovcami sa objavujú ďalšie nechutné potvory muchám podobné stvorenia. „Tuším sa pootvárali dvere v celom podzemí a tieto dlho nekámené potvorky sa snažia svoj potravinový deficit eliminovať“ zúfalým výrazom, no pokojne vraví Krakonoš. „Nevyzerá to dobre“ dodáva Žaneta pri pohľade na ďalšiu vlnu nepriateľov. Marduk však zvolá mocným hlasom pokojne akoby ho prestúpil duch jeho patróna ďalšie mocné kúzlo. Pred nimi sa vytvorí stena rotujúcich šepelí. Zatiaľ čo udivení druhovia lapajú po dychu Marduk s úšľabkom volá na roj. „Poďte si teraz pre mňa vy biedne tvory!“ volá a rehoce sa ako pomätený. Najväčší z chrobákov, chvíľu zaskoèení prekážkou sa vrhá cez ňu na druhov. Ako náhle sa jeho telo dotkne šepelí prejde ním utrpenie a bolesť akú ešte neokúsil. Škrekom sa sľahuje naspäť a z jeho tela kvapká na zem zelená želatinová hmota.

„Mali by sme odtiaľto vypadnúť čím skôr“ hovorí Bushido ažko oddychujúc ku Krakonošovi. "Vieš nás odtiaľto dostať?" Krakonoš pokrýva hlavou na znak súhlasu no v tej chvíli sa cez bariéru šepelí vrhajú besniace tvory na druhov. Napriek sile a bolesti, napriek zraneniu prekonávajú prekážku aby zahubili pôvodcov všetkého, aby ukojili svoj neutíchajúci hlad.

Začína sa súboj, ktorí rozhoduje či ešte niekedy druhovia uvidia nad hlavami oblohu, alebo či na ich telesných schránkach budú hodovať prerastené príšery podzemia. Druhovia sa vzopreli a spoločne sa postavili posledným trom najväčším chrobákom. Bushido červení od krvi s poèetnými zraneniami, Žaneta s fialovou tvárou od úderu a škrabancami po celom tele, Arnie a Krakonoš, ktorým už mocné zaklínadlá dochádzajú a unavený a vyprahnutý klerik, ktorý má pre sebou len vidinu dobrého, chladného rumu. Možno i preto, že pri vidine rumu sa neprehráva druhovia nakoniec z posledných síl príšery porážajú a Krakonoš zosiela svoje posledné kúzlo, záchrana pred ďalším pribiehajúcimi potvorami.

Skupina sa ocitá v meste a vyčerpaná padá na zem.